

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Prekršajni odjel

Poslovni broj: Pp-3134/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji Lejli Rašidkadić, uz sudjelovanje Ivane Džafić kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljenika Darka Ivića, zbog prekršaja iz članka 22. stavka 1. u svezi članka 10. točke 1. i 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21, 114/22, 36/24, dalje: ZZNO) temeljem optužnog prijedloga Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave primorsko goranske, II. policijske postaje Rijeka klasa: 211-07/25-5-1, urbroj: 511-09-24-25-1 od 19. kolovoza 2025. godine, nakon nejavne glavne rasprave održane 23. srpnja 2026., u prisutnosti uredno pozvanog okrivljenika i odsutnosti uredno pozvanog tužitelja, istoga dana 23. srpnja 2026. godine objavio je i

p r e s u d i o

I Okrivljenik Darko Ivić, sin Stjepana i Katarine rođ. Glavnović, rođen 31. kolovoza 1971. u Rijeci, državljanin RH, OIB 46990843960, s prebivalištem u Kostreni, Urinj 51, finomehaničar, SSS, zaposlen u KBC Rijeka, sa mjesečnim primanjima od 1.200,00 eura, razveden, otac 2 djece – od toga 1 mlt., prekršajno kažnjavao, kazneno neosuđivan, trenutačno se protiv njega vodi kazneni postupak, ne vodi se drugi prekršajni postupak,

na temelju članka 182. točke 3. Prekršajnog zakona (Narodne novine broj 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18 i 114/22, dalje: PZ)

oslobađa se optužbe

da bi

dana 30. srpnja 2025. godine oko 22:45 sati na adresi u Kostreni, Urinj kbr.6A tj. ispred Caffe bara „Urinj“ došlo je do psihičkog i fizičkog nasilja u obitelji od strane okrivljenog Darka Ivića koji je bio u alkoholiziranom stanju (1,23 g/kg) naspram svoje kćeri Ana Marije Ivić na način da je bio nezadovoljan što je mu je kćer Ana Marija prigovorila da se ne brine o svojoj djeci istoj rekao „Odi ća, gubi se, otkinut ću ti glavu, ja nju volim” nakon čega je rukama pokušao udariti Ana Mariju po njenoj glavi, dok se Ana Marija obranila na način da je odgurnula oca Darka od sebe tako da je isti pao na pod.

Opisano ponašanje okrivljenog Darka Ivića izazvalo je povredu dostojanstva i uznemirenost kod kćerke Ane Marije Ivić.

dakle, da bi počinio fizičko nasilje u obitelji te psihičko nasilje u obitelji na način da je kod žrtve prouzročio uznemirenost i povredu dostojanstva

pa da je time počinio prekršaj iz članka 22. stavka 1. u svezi članka 10. točke 1. i točke 3. ZZNO-a,

II Na temelju članka 140. stavka 1. i 2. PZ troškovi prekršajnog postupka iz članka 138. stavka 2. točaka 2. do 5. i točke 7. PZ padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje

1. Optužnim prijedlogom Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave primorsko goranske, II policijske postaje Rijeka, klasa: 211-07/25-5-1, urbroj: 511-09-24-25-1 od 19. kolovoza 2025. godine, okrivljenik se tereti za prekršaj iz članka 22. stavka 1. u svezi članka 10. točke 1. i točke 3. ZZNO-a.

2. Okrivljenik je ispitan na glavnoj raspravi dana 23. srpnja 2026. godine te je naveo kako se u odnosu na prekršaj koji mu se stavlja na teret ne smatra krivim.

2.1. U svojoj obrani okrivljenik je naveo sudu naveo sudu kako se sve dogodilo prije godinu dana, a u to vrijeme on je imao djevojku s kojom sada čeka dijete. Njegova kći to nije odobravalala i često su se svađali zbog toga u to vrijeme. Toga dana njegova kći je došla do kafića sa svojom prijateljicom koja je onda napala njegovu djevojku. On je još uvijek sjedio u automobilu, njegova djevojka je izašla van i samo je vidio da joj se u lice unosi prijateljica njegove kćeri. Zatim su svi došli do kafića i nastala je svađa u kojoj su si svašta ružno rekli, riječi koje i ne misle. Ne sjeća se da je probao udariti svoju kći, a za riječi je naveo sudu da je moguće da joj je izgovorio jer da si svašta kažu u ružnoj raspravi. Ne zna da li je ona njemu nešto ružno rekla, a nakon mjesec dana su se pomirili, zajedno žive i međusobno si pomažu. Između njega i njegove kćerke poslije toga nije bila nekog nasilja. U odnosu na zdravstveno stanje navodi kako je on 80% invalid u odnosu na donje ekstremitete zbog dječje paralize te se kreće pomoću hodalice.

2.2. Zatim je u dokaznom postupku ispitana žrtva-svjedok Ana Marija Ivić koja je sudu iskazala kako je toga dana vidjela tatin auto kako ide prema njihovoj kući u kojoj je bila njezina mlađa sestra, a kako joj se nije svidio njegov izbor cure i nije bila dobra sa njom, nije htjela da ona dođe kući dok je mlađa sestra u stranu. Krenula je za tatom i počeli su se svađati i naguravati, a ona se tada čula sa mamom jer je htjela da ju mama smiri. Ne sjeća se što su si međusobno govorili, ali misli da joj tata nije rekao da se gubi nego da je samo rekao da voli svoju curu, a nije ju probao udariti po glavi. Ističe da se pomirila sa tatom s kojim je nastavila živjeti te da se nisu više ovako svađali.

2.3. U dokaznom postupku su zatim pročitani sljedeći dokazi: zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (list 7 spisa), izvješće o

uhićenju (list 9-10 spisa), izvješće o intervenciji povodom dojava o nasilju u obitelji (list 22-24 spisa), službena bilješka – odlomak 2. (list 25 spisa), uvjerenje iz kaznene evidencije (list 32 spisa), te izvod iz prekršajne evidencije Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, Odjela za prekršajne evidencije za okrivljenika od 22. srpnja 2026. (list 34-35 spisa).

2.4. Iz zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (list 7 spisa) proizlazi kako je okrivljenik imao 1,23 g/kg alkohola u organizmu.

2.5. Iz izvješća o uhićenju (list 9-10 spisa) proizlazi kako je okrivljeniku bila oduzeta sloboda uhićenjem od dana 31. srpnja 2025. godine u 00:35 sati do 31. srpnja 2025. godine u 07:45 sati kada je pušten na slobodu.

2.6. Iz izvješća o intervenciji povodom dojava o nasilju u obitelji (list 22-24 spisa) i službene bilješke – odlomak 2. (list 25 spisa) proizlazi kako je policiju nazvala majka žrtve nasilja u obitelji, Emina Rožajac Ivić.

2.7. Iz uvjerenja iz kaznene evidencije (list 32 spisa) proizlazi kao okrivljenik nije kazneno osuđivan, a iz izvod iz prekršajne evidencije Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, Odjela za prekršajne evidencije za okrivljenika od 22. srpnja 2026. (list 34-35 spisa) proizlazi kako je dvaput bio prekršajno kažnjavao zbog prekršaja iz Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

2.8. Sud u dokaznom postupku nije koristio zapisnik o ispitivanju svjedokinje Ana Marije Ivić i Tea Ivića koji su sastavljeni na policiji jer isti predstavljaju nezakonite dokaze. Odredbom čl. 173. st. 1. PZ-a propisano je da se pri ispitivanju svjedoka u prekršajnom postupku smisleno primjenjuju odredbe Zakona o kaznenom postupku. Odredbom čl. 285. st. 1. t. 2. Zakona o kaznenom postupku propisano je da je od obveze svjedočenja oslobođeni srodnici okrivljenika u ravnoj lozi, rođaci u pobočnoj lozi do trećega stupnja zaključno te srodnici po tazbini do drugoga stupnja zaključno. Kako je Ana Marija Ivić kći okrivljenika, a Teo Ivić nećak okrivljenika, oni imaju svojstvo privilegiranih svjedoka. Sukladno čl. 285. st. 3. Zakona o kaznenom postupku, tijelo koje vodi postupak dužno je privilegiranog svjedoka upozoriti, kao prvo, da ne mora svjedočiti, te, kao drugo, da će se njegov iskaz, ako odluči svjedočiti, bez obzira na kasniju odluku, moći koristiti kao dokaz, a oba upozorenja i odgovor moraju biti ubilježeni u zapisnik. U predmetnom zapisniku nije upisano svojstvo svjedoka u odnosu na okrivljenika (da su kći i nećak) pa nije bez sumnje utvrđeno da je privilegirani status uopće prepoznat niti da je upozorenje dano s razumijevanjem. Svjedoku Teu Iviću nije niti zaokružen odgovor da li želi ili ne želi svjedočiti. Stoga se predmetni iskazi, sukladno čl. 300. st. 1. t. 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku u vezi čl. 90. PZ-a, ne mogu upotrijebiti kao dokazi.

3. Okrivljenik se oslobađa od optužbe za fizičko i psihičko nasilje jer nije dokazano da je počinio djelo za koje se optužuje (čl. 182. t. 3. Prekršajnog zakona).

3.1. Iz članka 10. točke 1. ZZNO-a slijedi kako je fizičko nasilje primjena fizičke sile uslijed koje nije nastupila tjelesna ozljeda.

3.2. Iz članka 10. točke 3. ZZNO-a slijedi da je psihičko nasilje ono koje je kod žrtve prouzročilo povredu dostojanstva ili uznemirenost.

3.3. Iz članka 22. stavka 1. ZZNO slijedi da će se onaj tko počini nasilje iz članka 10. ovoga Zakona kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 300,00 eura ili kaznom zatvora do 90 dana.

4. Sud je utvrdio da nije dokazano da je okrivljenik počinio fizičko nasilje u obitelji.

4.1. Iz članka 10. točke 1. ZZNO-a slijedi da je fizičko nasilje u obitelji primjena fizičke sile uslijed koje nije nastupila tjelesna ozljeda. Radi se o formalnom kažnjivom djelu koje se iscrpljuje u samoj radnji primjene fizičke sile bez potrebe za dokazivanjem ikakve daljnje posljedice. Pri tome je irelevantno je li nastupila tjelesna ozljeda, je li sila bila jednosmjerna ili obostrana, tko je inicirao sukob te koji su motivi bili njezini pokretač. Svaki oblik namjernog tjelesnog nasrtaja koji prelazi prag minimalne agresivnosti, a usmjeren je prema članu obitelji, može ispuniti biće tog oblika nasilja.

4.2. Međutim, da bi se okrivljenik oglasio krivim za taj oblik prekršaja, tužitelj je dužan dokazati izvan razumne sumnje da je okrivljenik prema žrtvi primijenio fizičku silu, konkretno, da je pokušao udariti kćer Anu Mariju Ivić rukom po glavi. Tu obvezu tužitelj nije ispunio.

4.3. Okrivljenik pred sudom ne pamti da bi prema kćeri primijenio fizičku silu niti da ju je pokušao udariti. Žrtva Ana Marija Ivić pred sudom izričito navodi da ju otac nije probao udariti po glavi. Opisuje situaciju kao obostranu svađu i naguravanje, ali negira jednosmjerni fizički napad koji se opisuje u optužnom prijedlogu.

4.4. Ocjenom svih provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud zaključuje da je između okrivljenika i kćeri nesumnjivo došlo do verbalnog sukoba. Međutim, od provedenih dokaza jedino nezakoniti policijski iskazi koji su isključeni iz dokaznog materijala u točki 2.8. ove presude, sadržavaju opis pokušaja udarca. Preostali zakoniti dokazi u spisu taj opis ne potvrđuju.

4.5. Uz iskaze okrivljenika i žrtve koji suglasno negiraju primjenu fizičke sile u obliku pokušaja udarca, u spisu ne postoji niti jedan materijalni dokaz koji bi potvrdio da je do takvog fizičkog nasilja zaista došlo: nema medicinske dokumentacije, nema fotografija ni video zapisa, nema iskaza svjedoka koji je zakonito ispitan pred sudom. Tužitelj nije pristupio raspravi, nije predložio dodatne dokaze niti je osporio iskaz okrivljenika ili žrtve. Optužni prijedlog tako ostaje bez ikakvog dokaznog oslonca u zakonitim dokazima.

4.6. Sud je ocijenio iskaze okrivljenika i žrtve pred sudom uvjerljivima, međusobno usklađenima u ključnoj točki (odsutnost pokušaja udarca) te životno uvjerljivima, imajući u vidu da su se pomirili i zajedno nastavljaju živjeti. Suprotno tome, iskaz nećaka Tea Ivića o pokušaju udarca, koji je jedini izvor te verzije događaja, dan je na policiji bez zakonite pouke o pravu blagodat nesvjedočenja te je isključen iz dokaznog materijala.

4.7. Sukladno članku 84. PZ-a, svatko je nedužan dok mu se pravomoćnom odlukom ne utvrdi krivnja. Sukladno članku 3. stavku 3. Zakona o kaznenom postupku, koji se na odgovarajući način primjenjuje i u prekršajnom postupku, dvojbu o postojanju činjenica koje tvore obilježja prekršaja sud je dužan razriješiti na način koji je povoljniji za okrivljenika. U ovom predmetu, na jednoj strani stoji optužni prijedlog bez ijednog zakonitog materijalnog dokaza koji bi potvrdio navode optužbe, uz izostanak tužitelja s rasprave. Na drugoj strani stoje usklađeni, životni i uvjerljivi iskazi okrivljenika i njegove kćeri koji suglasno negiraju primjenu fizičke sile na način opisan u optužbi. Tu dvojbu valja razriješiti u korist okrivljenika.

5. Sud stoga smatra da nije dokazano da je okrivljenik počinio prekršaj fizičkog nasilja za koji se optužuje.

6. U odnosu na psihičko nasilje u obitelji, nije dokazano da bi svađa i riječi okrivljenika izazvali uznemirenost ili povredu dostojanstva kao konstitutivni element bića prekršaja.

6.1. Prekršaj psihičkog nasilja u obitelji iz članka 10. točke 3. ZZNO-a tzv. je materijalno kažnjivo djelo koje se ne iscrpljuje se u samoj radnji nego u svom biću sadrži i posljedicu kao učinak na objektu radnje, a to je uznemirenost ili povreda dostojanstva žrtve. Da bi se okrivljenika oglasilo krivim, potrebno je sa sigurnošću utvrditi da je njegovo ponašanje tu posljedicu prouzročilo upravo kod konkretne žrtve. Zaključivanje suda o uznemirenosti bez iskaza žrtve u tom pravcu nema potrebnu dokaznu snagu.

6.1.1. U konkretnom predmetu, uznemirenost nije utvrđena ni iskazom žrtve ni iz bilo kojeg drugog pouzdanog dokaza koji preostaje. Sama žrtva Ana Marija Ivić pred sudom nije izjavila da je bila uznemirena ili da joj je povrijeđeno dostojanstvo, navela je da se pomirila s ocem, da s njim živi i da se više nisu ovako svadili. Izjavila je da joj otac nije rekao da se gubi, nego da voli svoju curu, a da ju nije probao udariti po glavi. Kada je sud vršio procjenu potrebe za zaštitom, izjavila je da se oca ne boji i da joj nisu potrebne posebne zaštitne mjere. Poziv majci sam po sebi nije dostatan posredni dokaz uznemirenosti, s obzirom da može biti refleksna reakcija na obiteljski sukob između osobe u dvadesetim i njezinog oca, pokušaj posredovanja treće osobe u svađi ili navika pozivanja majke u obiteljskim konfliktima. Sud nije iz samog telefonskog poziva majci presumirao uznemirenost bez iskaza žrtve.

6.1.2. Slijedom navedenog, uz isključenje iskaza Ane Marije Ivić i Tee Ivića kao nezakonitih dokaza (točka 2.8. ove presude), na strani optužbe ne ostaje niti jedan dokaz koji bi, izvan razumne sumnje, potvrdio da je ponašanje okrivljenika kod žrtve prouzročilo uznemirenost ili povredu dostojanstva. Dvojbu o postojanju te odlučne činjenice sud je, sukladno članku 3. stavku 3. Zakona o kaznenom postupku u svezi s člankom 84. PZ-a, dužan razriješiti na način koji je povoljniji za okrivljenika.

6.2. Zbog toga je okrivljenika valjalo osloboditi od optužbe i u dijelu koji se odnosi na psihičko nasilje u obitelji, na temelju članka 182. točke 3. PZ-a jer nije dokazano da je počinio djelo za koje se optužuje

7. Odluka o troškovima prekršajnog postupka temelji se na članka 140. stavka 1. i 2. PZ.

8. Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U Rijeci 23. srpnja 2026.

Zapisničarka
Ivana Džafić

Sutkinja
Lejla Rašidkadić

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv presude ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana dostave prijepisa presude u dovoljnom broju primjeraka za prvostupanjski i drugostupanjski sud.

DNA:

1. ovlašteni tužitelj
2. okrivljenik Darko Ivić,
3. žrtvi Ana Marija Ivić – po pravomoćnosti
4. Hrvatski zavod za socijalni rad – po pravomoćnosti
5. u spis

Broj zapisa: **9-3088b-bd45b**

Kontrolni broj: **00170-5043d-3ffbb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.